

KEES-JAN OSKAM nd.nl/geloof BEELD DUNCAN WIJTING

Naar Albanië, nog zonder huis

...Bauke (31) en Evie (26) Deelstra vertrekken met hun dochter Marije (tweënhalf maand) voor de zending naar Albanië.

...Bauke vertelde bij het tv-programma 2 voor 12 al enthousiast over zijn geloof en missie, wat drijft hem?

► DRACHTEN

Bij het gezin Deelstra staat alles in het teken van hun verhuizing naar Albanië. De verhuisdozen staan al in de hal. Sinds Bauke vorige maand in het televisieprogramma 2 voor 12 over zijn missie vertelde, wordt hij meerdere keren gebeld door mensen die met het gezin meeleven. Beetje bij beetje komt de verhuizing dichterbij. Als alles financieel rond is, reizen ze volgende maand naar Tirana, waar ze in elk geval het komende jaar wonen.

Wat hen in de hoofdstad van Albanië precies te wachten staat, weten Bauke (31) en Evie (26) niet. 'We hebben geen huis, maar dat komt wel goed', zegt Evie. Dat klinkt avontuurlijker dan het is, meent Bauke. 'De teamleider van European Christian Mission, de organisatie die ons uitzendt, in Albanië heeft ons gevraagd zelf een huis te zoeken en daarbij zijn hulp aangeboden.'

roeping

Het stel leeft al jaren met de wens naar Albanië te gaan. Hun interesse ontstond toen de Protestantse Kerk in Nederland van Nijega-Opeinde-De Tike, waarvan ze lid zijn, in 2010 begon met het organiseren van een jaarlijkse evangelisatiereis in de zomervakantie naar Albanië. Bij Evie was het verlangen om daar iets op te zetten er vanaf het eerste jaar, bij Bauke ontwikkelde zich dat door de jaren heen. 'We hebben dat nooit expliciet naar elkaar uitgesproken, dat is door de jaren heen gegroeid', aldus Evie.

Ervaren jullie een roeping?

Bauke: 'Ja. God heeft daar een samenloop van omstandigheden voor gebruikt. Sommige gebeurtenissen hebben er een bijzondere rol in gespeeld. In 2016 ben ik, samen met een man uit mijn gemeente, naar Albanië gefietst. Hij twijfelde over het jaarlijkse project daar. Ik vond dat we daarmee moesten doorgaan, maar hij

Bauke en Evie Deelstra met hun dochter Marije. Volgende maand hopen zij af te reizen naar Albanië

bleef twijfelen. Lange tijd was er niemand gedoopt. Ik begon ook te twijfelen.

In Tirana heb ik overlegd met een zendingswerker die bekend was met ons werk. Met haar sprak ik af veertig dagen voor het werk te zullen bidden. Toen ik weer terug was in

Nederland, ging de groep van onze kerk naar Albanië, voor het jaarlijkse project. En ineens kreeg ik bericht dat de burgemeester van het dorp zich wilde laten dopen. Evie en ik waren enorm blij. Toen we gingen terug tellen, bleek dat het precies op dag veertig van ons gebedsproject

gebeurde. Dat was voor ons de bevestiging dat God wilde dat we zouden doorgaan met het werk.'

Wat is het belangrijkste in jullie werk?

Bauke: 'Bij de voorbereiding zijn drie dingen belangrijk. De taal leren, een

kerk zoeken en integreren. Het werk op lange termijn moet ook op drie pijlers rusten. De gehandicaptenzorg als Evies roeping, de media als mijn werk en het uitbouwen van het bestaande zendingswerk. Daarnaast ben ik erg blij dat we er gaan wonen. Structureel kun je dan veel meer bereiken dan in een zomervakantie.'

Waarom gaan jullie nu naar Albanië, als jong gezin?

Evie: 'Marije is zo klein, dat ze nog geen besef heeft van afscheid nemen. Om die stap voor haar zo klein mogelijk te maken, is het verstandig nu te gaan.'

Bauke: 'Uitstellen is makkelijk. Maar wij hebben een hele goede reden om nu te gaan en dat is de roeping die wij hebben. Die is leidend voor ons. Al neemt dat niet weg dat de zorg voor Marije voorop staat.'

Hoelang gaan jullie?

Evie: 'Voor onbepaalde tijd. We zijn afhankelijk van giften, dus als mensen stoppen met geven zou het kunnen dat we terug moeten.'

Bauke: 'De vraag blijft steeds wat God wil. En wat goed is voor Marije speelt mee.'

In veel landen met een overwegend islamitische bevolking worden christelijke zendelingen tegengewerkt. De Albanese bevolking is in meerderheid moslim. Zijn jullie bang voor tegenstand?

'Zeker niet. We komen al tien jaar in Albanië, maar we slapen gewoon bij moslimfamilies thuis. De meeste moslims daar hangen een soort light-versie van hun geloof aan. Vrouwen dragen bijvoorbeeld geen hoofddoeken. Ook zijn de verhoudingen tussen christenen en moslims erg goed. Al moeten we natuurlijk wel respect hebben voor andere religies.'

Jullie gaan ver weg van jullie familie wonen. Hoe vinden jullie dat?

Evie: 'Ik wil er liever niet over nadenken. Het scheelt dat de wereld steeds kleiner wordt. Bovendien maakt ons verlangen om daarheen te gaan het afscheid makkelijker. Daar komt bij dat Jezus voor onze zonden aan het kruis is gestorven. Dan stelt naar Albanië gaan niet zo veel voor. Als ik moet kiezen tussen aan een kruis hangen of naar Albanië gaan, weet ik het wel.' <

NL

ANP

Vader gezin Drenthe 'emigreerde' in 2009

► RUINERWOLD

De vader van het gezin dat afgelopen week werd gevonden in een boerderij in het Drentse Ruinerwold schreef zich in 2009 uit bij de gemeentelijke basisadministratie. Hij meldde dat hij was geëmigreerd, bevestigd het Openbaar Ministerie na een bericht hierover in *de Stentor*. Eerder werd al bekend dat de man en de zes meerderjarige kinderen niet geregistreerd waren in de basisadministratie. Het gezin werd vorige week gevonden in een verborgen ruimte van de woning, nadat de 25-jarige zoon zijn verhaal had gedaan in een café in Ruinerwold. Zij leefden negen jaar in afzondering. <

BLOGS EN BLADEN

KEES-JAN OSKAM nd.nl/geloof

■ 'GEEN WOORDEN MAAR DADEN'

Het *Katholiek Nieuwsblad* interviewt Tass Saada, die ooit voor de Palestijnse Bevrijdingsorganisatie (PLO) vocht, maar zich 25 jaar geleden bekeerde tot het christendom. Hij spreekt over terrorisme. Je daar bang voor laten maken noemt hij zonde. 'Moeten we niet vertrouwen op God?' Immigratie ziet Saada als een kans. 'God heeft ons een opdracht gegeven om de wereld in te trekken en mensen te bekeren. Nu kan niet iedere christen daar letterlijk gehoor aan geven. Dus wat doet God? Hij stuurt de naties naar ons toe. Als gelovigen moeten we daarom juist blij zijn met al die vluchtelingen.' Ook spreekt Saada over contact tussen christenen en moslims. 'Het is beter om niet in discussie te gaan met een moslim over zijn of haar geloof. Dat is niet respectvol. Beter is het om te laten zien in je leven hoe je het geloof uitdraagt. Geen woorden dus, maar daden.' Saada zoekt naar verzoening voor Israeli's en Arabieren. 'Ik houd van beide groepen en wil ze beide in de hemel zien.'

■ DOODLOPEND PAD

Dominee Geerten Peter van Nieuw Amerongen uit Goes bespreekt het boek *En God zag dat het goed was*, van onder anderen Gijsbert van den Brink. Dat doet hij in *De Saambinder*, het weekblad van de Gereformeerde Gemeenten. 'De gedachtegang is als volgt: de evolutietheorie wringt met de manier waarop wij de Bijbel lezen. De evolutietheorie is waar. Dus moet de conclusie zijn dat de manier waarop wij de Bijbel lezen niet goed is.' De predikant ziet het boek als 'bewijs hoe kerkelijk Nederland zich as-

teeds verder verwijderd van het aloude spoor van de kerk der eeuwen'. Hij hoopt dat 'onze studerende jongeren' zien dat de weg die de auteurs van het boek inslaan dood loopt.

■ GRAVEN EN SPITTEN IN DE BIJBEL

Het thema van de startzondag van dit jaar is *Een goed verhaal*. Dominee Roberto Buijs gaat in *Confessioneel*, een PKN-blad inhoudelijk op dat thema in. 'Vroeger werd er nog veel gesproken over de Bijbel van kaft tot kaft lezen. Men bedoelde dan dat de Bijbel (...) gelezen dient te worden als het geïnspireerde Woord van God en dan mag je niet zomaar bepaalde passages wegstrepen.' Buijs noemt het terecht dat de traditie vast heeft willen houden aan 'de gedachte dat elk Bijbelgedeelte met een bedoeling in de Bijbel staat'. Hij vindt het dan ook belangrijk om veel met de Bijbel bezig te zijn. 'Zonder het uitdiepen, het spitten en graven in de Bijbel verwelken we.' Daarom is het essentieel, zegt Buijs, om werk te maken van bijbelstudie.